

"Päätöksensä mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, että olisimme hänen luomistekojensa ensi hedelmä" (Jaak 1: 18).

"Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen" merkitsee sitä, että ihminen muistuttaa jollain tavalla kolmiyhteistä Jumalaa. Meissä on fyysinen, henkinen ja hengellinen ulottuvuus. Jumalan kuvaksi luominen merkitsee myös sitä, että ihminen on persoona, joka kykenee itsenäiseen ajatteluun ja päätöksen tekoon.

Ilmaisussa Jumalan kuva ei ole ensisijaisesti kysymys näkyvästä yhtäläisyydestä, vaan Jumalan ja ihmisen ominaisuuksien ja persoonallisuuden yhteisvaikutuksesta. Raamatullinen käsitys ihmisestä perustuu uskoon, jossa täysi luottamus Jumalan sanaan ja lupaukseen vaikuttaa järkeen, tunteeseen, tahtoon sekä elämän mielekkyyteen ja päämäärään sitä vahvistaen.

Jumalan kuvaksi luodulla ihmisellä on kyky vuorovaikutukseen Jumalan kanssa. Sanat, tilanteet ja tapahtumat voivat puhutella ihmistä syvällisellä tavalla, joka on ainutlaatuista koko luomakunnassa. Fyysiset tekijät; geneettiset, biologiset ja ruumiilliset sekä psyykkiset tekijät vaikuttavat koko ihmiseen. Sen lisäksi ihmistä muovaavat monet elinolosuhteisiimme liittyvät tekijät mm. perhe, työ ja sosiaaliset suhteet.

Painopiste ei kuitenkaan ole siinä, mitä me ihmiset olemme itsessämme, ei edes siinä, mitä olemme sosiaalisissa yhteyksissämme. Sen sijaan koko olemassaolomme perusta on Jumala-suhteessa, joka on mukana kaikessa. Meissä ihmisissä on sammumaton Jumalan kaipuu, koska Jumala on luonut meidät kuvakseen.

Jeesuksesta luojana, esikoisena, alkuna, kaiken ylläpitäjänä sekä myös syntiemme sovittajana sanotaan Kolossalaiskirjeen mukaan "Hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen, ennen koko luomakuntaa syntynyt. Hänen välityksellään luotiin kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä, näkyvä ja näkymätön, valtaistuimet, herruudet, kaikki vallat ja voimat. Kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten. Hän on ollut olemassa ennen kaikkea muuta, ja hän pitää kaiken koossa.

Hän on myös ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta. Hän on alku. Hän nousi kuolleista, jotta hän olisi kaikessa ensimmäinen. Jumala näki hyväksi kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mikä on maan päällä ja taivaassa" (Kol 1: 15- 20).

Jeesus syntyi ihmiseksi, tuli valoksi tähän maailmaan, mutta maailma ei tuntenut tekijäänsä. "Todellinen valo, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. Maailmassa hän oli, ja hänen kauttaan koko maailma oli saanut syntynsä, mutta se ei tuntenut häntä. Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan" (Joh 1: 9-11).

Johanneksen evankeliumi jatkuu lohdullisin sanoin: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, kaikille, jotka uskovat häneen. He eivät ole syntyneet verestä, eivät ruumiin halusta, eivät miehen tahdosta, vaan Jumalasta" (Joh 1: 12-13).

Taivaan kansalaisuudessa on kysymys Jumalan lapseksi tulemisesta. Siinä on kysymys ihmeestä, jonka Jumala itse tekee. Jeesukseen uskova on Jumalasta syntynyt. Jumala synnytti meidät totuuden sanalla, että voisimme olla hänen luomistekojensa ensi hedelmä.